

FADE IN:

นอก. บ้านของแบงค์ - กลางวัน

SEQUENCE #01:

POV - น้อยหน้า

จากกำแพงรั้วบ้าน ที่คั่นกลางระหว่างบ้านของ น้อยหน้า และบ้านของแบงค์ เห็นตัวบ้านและบริเวณบ้านของ แบงค์ ในระยะไกล มีเสียงแทรก ทะเลาะกัน ระหว่างจำเริญ กับ กานดา

จำเริญ (O.S.)

หยุดซะที่ได้ไหม ไข่เกมเนีย พ่อบอกที่หนแล้ว เล่นแล้วมันได้อะไรขึ้นมา หนังสือหนังหา ไม่รู้จักดู โทษละการบ้าน ทำรึยัง ... นี่พ่อพูด ไม่ได้ยินรึไง

กานดา (O.S.)

พูดกับลูกเบาๆ หน่อยก็ได้ ลูกมันโตแล้ว อายชาวบ้านเค้า ... แบงค์ ลูกไปได้แล้ว ชอบทำให้พ่อ เค้าโมโหซะเรื่อย

จำเริญ (O.S.)

ก็ให้มันอายซะบ้าง มันจะได้รู้สึก ... แกนะแก ซ่อมแล้วซ่อมอีก จนพ่อไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนแล้ว อายลูกชาวบ้านเค้าบ้างไหม เรียนสู้พวกนั้นก็ไม่ได้ เธอไม่น่าซื้อไอ้ของเล่นพวกนี้ให้ลูกเลย ไม่รู้จะตามใจอะไรกันนักหนา

กานดา (O.S.)

เลิกเล่นได้แล้วลูก เห็นไหม ว่าพ่อกับแม่ทะเลาะกัน ก็เพราะแบงค์ ก่อนที่-

จำเริญ (O.S.)

เธอนั่นแหละ หยุดเลย ฉันทกำลังสอนลูก อย่าสอดได้ไหม บอกให้หยุด หยุดซะไว้ย!

กานดา (O.S.)

พ่อเค้าโมโหแล้ว เออ เออ รู้แล้วว่ากำลังบอกลูก ทำไมต้องเสียงดังด้วย

POV - น้อยหน้า (ต่อเนื่อง)

แบงค์ เดินออกมาจากบ้าน ตะหมาที่ยืนขวางทาง เดินไปที่ม้านั่ง หน้าบ้าน นั่งเท้าคาง ทำหน้า
เศร้า ฟังเสียงพ่อแม่ทะเลาะกันต่อ

ไพรัช (O.S.)

จะไปไหนก็ไปเลย ไล่คนไม่มีอนาคต ดูซิมันไม่เคย
เชื่อพ่อมันเลย ไล่ ไล่ ไล่ลูก เนี่ยะ เห็นรึยัง ลูกเสีย
นิสัยก็เพราะเธอ

กานดา (O.S.)

อย่ามาโทษฉันนะ ฉันเคยพูดรุนแรงกับลูกซักครั้ง
ไหม มีแต่คุณนั่นแหละ เอาแต่ดูท่า ลูกมันโตแล้ว
นะ มันอยู่ม่อห่าแล้ว จะไปบังคับอะไรกันนักหนา

ไพรัช (O.S.)

บังคับอะไร ก็มันเคยทำตามกฎมั้งหรือเปล่าห่า มี
แต่เธอนั่นแหละ ตามใจมันไม่เข้าเรื่อง

กานดา (O.S.)

ฉันนะเหรอตามใจ ก่อนจะพูดอะไร ดูตัวเองมั้ง
อย่าเอานิสัยตำรวจมาใช้ในบ้านสิ ทิ้งไปเลย ไล่กฎ
บ้าๆ บอๆ นะ อย่าเอามาใช้กะลูก

ไพรัช (O.S.)

นี่กำลังสอนลูกอยู่ละเว้ย เถียงเธอ
ห่า เถียงเธอ

กานดา (O.S.)

มึงก็กำลังสอนกูด้วย ทำไม ทำไม กูยอม
มาเยอะแล้วละเว้ย วันนี้กูสู้จริงด้วย มึงอย่า
เข้ามาละ ไล่หัวล้าน

เสียง ชาวของล้ม หล่นลงพื้นบ้าน

แบงค์

(หันไปมองที่เสียง แล้วหันกลับ)

เป็นยังไงทุกที น่ารำคาญ

(สบตาน้อยหน้า / มองกลิ้ง)

ไพรัช (O.S.)

บ้านนี้มันเป็นอะไรกันหมดวะ บัดโท่ เว้ย!

เสียงปิดประตูตึกโครมใหญ่! ต่อด้วย เสียงเท้าเดิน ติ๊งๆ ๆ ๆ ค่อยๆ หายไป ลักครู่ เห็นจ่าไพรัช โกลๆ ในชุดตำรวจ เดินออกจากบ้านไป

REVERS - น้อยหน้า น้อยหน้า แอบดูเหตุการณ์หลังกำแพงรั้ว เห็นแต่ลูกตา หลบสายตา เบนหน้าหายไ้

DISSOLVE TO:

นอก. บ้านของแบงค์ - เข้า

SEQUENCE #02

ESTABLISHING SHOT - หลังคาบ้านและบริเวณบ้าน และ **ZOOM-IN** ประตูเข้าบ้าน

ใน. บ้านของแบงค์ - ต่อเนื่อง

CLOSE ON - TRACKING - เคาน์เตอร์ ห้องรับแขก เห็นรูปถ่ายครอบครัว จ่าไพรัช กานดา แบงค์ - รูปถ่ายไพรัช ชุดนักกีฬาฟุตบอล - อุปกรณ์เสริมสวยสุขภาพสตรี - หนังสือ แพชั่นทรงผม หลากหลาย - โบประกาศจบโรงเรียนเสริมสวย ชื่อเจ้าของ น.ส.แก้วกานดา มณี สวรรค์ - เห็นบริเวณพื้นห้องรับแขก เครื่องเล่นเกม หล่นที่พื้น จอแตกกระจาย แก้วล้ม จานข้าว คั่ว ไข่แตก สองสามฟอง เครื่องดูดฝุ่น น้ำหกเรี่ยราด เหมือนเพิ่งผ่านการต่อสู้กัน - เห็นสภาพ โบหน้า และทรงผม ยุ่งเป็นกระเซิง ของกานดา ยืนเหนื่อยหอบ มือเท้าสะเอว สายตาสอดส่ายไปมา

FLASHBACK TO - นอก. สนามหญ้าหน้าบ้าน - เย็น

POV - กานดา เห็น จ่าไพรัช นั่งกินเหล้ากับเพื่อนอีกสองคน ที่สนามหญ้าหน้าบ้าน

ANGLE ON - จ่าไพรัช / จ่าพงษ์ / จ่าเต็ม

จ่าพงษ์

ไพรัช มันแน่วะ เอาชะอยู่หมัด ไม่เกรงใจเลยนะว่า
เมียนะเป็นช่างเสริมสวย ถึงขั้นใช้ตีนด้วยรีเปลาวะ
ถามจริง

จ่าเต็ม

แค่หมัดก็ยังไม่ไหว แต่ตีนนี่ ภู่วามันแรงไป

จำพงษ์

อัยยะ ๆ ทำเป็นพูดคูตี เมียมิ่งก็ไม่เบา ใช้อะไร
หยุดมันได้วะ เมียมิ่งงะ ไข่เต็ม

จำเต็ม

จมูก

เสียงหัวเราะเฮฮา ดังออกมาไกล ถึงตรงที่ กานดา เขาขะมาตั้งที่หลังบ้าน

BACK TO - กานดา

ยื่นเหน้อยหอบ มือเท้าสะเอว มองดูสภาพยุ่งเหยิง ที่พื้นห้อง แวงค์ เดินเข้ามา หยุด มองแม่ และ
พื้นห้อง ด้วยความเหนื่อยหน่าย แล้วก็ผละไป

DISSOLVE TO:

นอก. สนามหญ้า - โรงเรียน - กลางวัน

ค.ช.ไกว. - นั่งเล่นก้อนหินอยู่คนเดียว **b.g.** - นักเรียนตัวโตๆ กำลังเล่นฟุตบอลกันในสนาม
ถูกฟุตบอล ถูกเตะกลิ้งมาตามพื้น ห่าง ค.ช.ไกว 2 เมตร แวงค์ วิ่งมาเฉี่ยวกัน ค.ช.ไกว ค.ช.ไกว ก็
เขยิบให้ห่างไปข้างหน้า 2 เมตร นั่งเล่นก้อนหินต่อ แวงค์ ก็วิ่งมาเฉี่ยวกัน ค.ช.ไกว อีก ค.ช.ไกว ยืน
หันไปมอง แวงค์ วิ่งกลับมา เขามือเหย่กันไกวแล้วหัวเราะชอบใจ

DISSOLVE TO:

กริ่ง - เสียงกริ่งเลิกเรียน

ไกล - นักเรียนทยอยกันกลับบ้าน

ใกล้ - **แวงค์** ยืนรอที่ข้างถนน ก่อนออกประตูรั้ว **f.g.** - **อั้น** จูง รถมอเตอร์ 2 คัน
เดินไปหา แวงค์

แวงค์

ไปทำอะไรตั้งนานวะอั้น ปล่อยให้กูรอ

แวงค์ รับจักรยาน (คันเก่า) จากอั้น ขึ้นขี่ ออกไป / อั้น ทำหน้าเหย และเหน้อย มองตามแวงค์
ก่อนจะขึ้นขี่ตามไป

DISSOLVE TO:

นอก. บ้านของนางเพ็ญ - เย็น

SEQUENCE #03

ไกลมาก - บ้านของนางเพ็ญ มองเห็นถนน ติดกับรั้วหน้าบ้าน ภายในรั้ว มีกองวัสดุใช้แล้วคัดแยกเป็นกองๆ น้อยหน้า ซี่รถจักรยาน ด.ช.ไกล นั่งซ้อนท้าย ผ่านเข้าประตูรั้วไป

นางเพ็ญ - กำลังจัดวางกองวัสดุ **f.g./ INTO FRAME** - น้อยหน้า ซี่จักรยาน ค่อยๆ วิ่งเข้าไปหยุดที่ตรงหน้า นางเพ็ญ / ด.ช.ไกล ลงจากรถ นางเพ็ญ หยุดมองลูกชาย น้อยหน้า คัดขยะทิ้งรถลง

น้อยหน้า

น้ำเพ็ญ หนูช่วย

เพ็ญ

ไม่ต้อง เอรารถไปเก็บเถอะ พาน้องอาบน้ำด้วย น้ำใกล้เสร็จแล้ว อ้อ! การบ้านของน้อง ก็ปล่อยให้เค้าทำเอง

น้อยหน้า

เค้าจะทำได้เร็ว ทำผิดเดี๋ยวครูก็ว่าอีก

เพ็ญ

เฮ้ย! โทจนจะสิบขวบแล้ว แค่เลขปอสอง ยังจะทำได้อีกเยอะ

(พูดกับลูกชาย)

ไกล ถ้าไม่ยอมทำขั้นนี้ ก็หัดทำการบ้านเองนะ

ลูก ... ฟังแม่อยู่รึเปล่า

ไกล

(พยักหน้า)

ฟัง

ไกล - น้อยหน้า จูรถไปเก็บ แล้วพา ด.ช.ไกล เข้าบ้าน

POV - เพ็ญ กำลังจัดของชั้นสุดท้าย มองเห็นรถยนต์ปิกอัพ วิ่งเข้ามาจอดที่หน้าบ้าน นายปอง เปิดประตูลง เดินจะเข้าบ้าน หยุด ทักเพ็ญ

ปอง

นี่แกทำงานจ๊กจ๊ก อยู่คนเดียว ทำไม่มาให้
น้อยหน้า มันช่วยละ แกก็ยังไม่ค่อยดีอยู่ก็

เพ็ญ

มันเพิ่งกลับจากโรงเรียน ป่านนี้ พาลูกอาบน้ำแล้ว
มั้ง โน่น บนบ้านโน่น

ปอง เข้าบ้าน เพ็ญ ตามเข้าไป

DISSOLVE TO:

ใน. ห้องนอน - บ้านของแบงค์ - เย็น

SEQUENCE #04

แบงค์ - หน้อจอคอมพิวเตอร์ กำลังนั่งเล่นเกมฟุตบอล อยู่ในห้องคนเดียว เปิดประตูแง้มไว้

นอก. ห้องนอน - ต่อเนื่อง

จำไพรัช - (กลับจากทำงาน) เดินผ่านประตูหน้าห้องของแบงค์ แล้วย้อนมาแอบดูลูก สายหน้า
คิดอะไรบางอย่าง แล้วไป เดินผ่านตู้เก็บของลำคัญ เห็นลูกฟุตบอล และถ้วยรางวัลฟุตบอล อยู่ในตู้

หน้ากระจก - ห้องแต่งตัว - ต่อเนื่อง

กานดา - กำลังโปะหน้าด้วยสמןไพร ที่หน้ากระจก เห็นจำไพรัชผ่านกระจก เดินมาดูแวบหนึ่ง
ก็ไป กานดา มองดูรูปถ่ายของแบงค์ ตอนยังเด็ก หยิบรูปนั้นขึ้นมาดู เห็น วันเดือนปี เกิด ของแบงค์
คิดอะไรบางอย่าง เสียงโทรทัศน์ดังขึ้น หันไปมองโทรทัศน์ ที่วางอยู่ข้างๆ มีปฏิทินวางตั้งอยู่ วันที่...
ถูกวงกลมไว้ (วันตรงกับ วันที่ในรูปถ่าย)

โทรทัศน์ - INTO FRAME - มือของกานดา ยิบโทรทัศน์ ขึ้นมาแนบหู พุด

ครูแอ้ว (O.S.)

พรุ่งนี้ร้านเปิดกี่โมงคะ?

กานดา

พรุ่งนี้วันเสาร์ ร้านเปิดปกติค่า แต่ดิฉันคงเข้าร้าน
บ่ายหน่อยนะคะ

ครูแฉิว (O.S.)

ว่า พรุ่งนี้ดิฉันต้องไปงานรับปริญญาลูกสาวซะ
ด้วยสิ แล้วใครจะแต่งสวดยให้ล่ะเนี่ย

กานดา

อืม ... พอดีพรุ่งนี้ เป็นวันเกิดของลูกชาย แต่ที่
ร้าน สวดยใส่ ก็อยู่นิคะ เธอเป็นช่างฝีมือดีนะ

ครูแฉิว

แต่พี่อยากได้ฝีมือของน้องมากกว่า ... ค่ะ ยังไงพี่
จะลองคุณะคะ บาย

กานดา กด วางสาย

DISSOLVE TO:

ใน. โรงเก็บวัสดุรีไซเคิล - สาย

SEQUENCE #05

ANGLE ON - พี่ญู / ปอง กำลังช่วยกันขนวัสดุที่แยกแล้ว ขึ้นรถ น้อยหน้า กำลังนั่งแยก
วัสดุอยู่อีกมุมหนึ่ง

น้อยหน้า - กำลังนั่งแยกวัสดุ **b.g.** - พี่ญู กับปอง กำลังช่วยกันขนวัสดุที่แยกแล้ว ขึ้น
รถ น้อยหน้า เห็น เพื่อน ชีจรัญยานมาหา

น้อยหน้า

ส้มโอ ขนุน

ANGLE ON - ส้มโอ / ขนุน จอดรถ คัดชาตัง เดินมานั่งยองๆ ใกล้ น้อยหน้า

ส้มโอ

ทั้งวัน เธอไม่ได้ไปไหนเลยเธอ

น้อยหน้า

(พยักหน้า)

อ้อ

ขนุน

นี่มันวันอาทิตย์ พรุ่งนี้ก็ไปโรงเรียนอีก การบ้าน
เธอทำเสร็จรึยัง?

น้อยหน้า

เสร็จแล้ว

ส้มโอ

เธอนี้ ขยันจริงๆ นะ

เพ็ญ (O.C.)

น้อยหน้า พอแล้วลูก ไปซักผ้าก่อน ซักให้น้องด้วย
นะ ประเดี๋ยวแดดจะหมดซะก่อน

ส้มโอ กับ ขนุน หันไปมอง เพ็ญ กับ ปอง

เพ็ญ

น้ำจะเอาของไปส่ง บ่ายถึงจะกลับ อย่าลืมเอาข้าว
ให้น้องกินด้วย

เพ็ญขึ้นรถ ปองขึ้นรถ สตาร์ทรถ ขับออกจากบ้านไป

ส้มโอ กับ ขนุน มอง น้อยหน้า รู้สึกสงสารเพื่อน ที่ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง เหมือนเธอสองคน

DISSOLVE TO:

ถนน - เข้า

SEQUENCE #06

ไกล - ถนนผ่ากลางทุ่งนาข้าว น้อยหน้าขี่รถจักรยาน ค.ช.ไกล ช้อนท้าย

น้อยหน้า - ขี่จักรยานไปเรื่อยๆ มองเห็น แ beng ค้ ขี่จักรยาน (คันใหม่) มาด้านหลัง

ไกล - เฟรมจักรยาน เห็นยี่ห้อ สตึกเกอร์ยังใหม่อยู่

เบงค้ - เร่งความเร็วรถ ขี่รถเบียดน้อยหน้า

รถน้อยหน้าเจไปข้างทาง แ beng ค้ พ อ ใจ ที่ แก ล ้ง น ้อย ห ่น ำ ร ถ น ้อย ห ่น ำ ว ิ่ง ไป ข น พ ุ ม ไม้ ข ้าง ท ำ ง ห ก ล ้ม ล ้อ ร ถ ห ม ุ น น ้อย ห ่น ำ น อ น ค ล ุ ก ฝ ุ น ม อ ง ไป ที่ บ ี น โ ต บ ี น โ ต ต ก ฝ ี น ข ำ ว ห ก ไ ก ว เ อ ำ มี อ ก ุ ม ที่ ห ำ ว เ ำ น ้อย ห ่น ำ จ ำ บ ม ี อ ไ ก ว อ อ ก เ ี น แ ม ล น ้อย ห ่น ำ ม อ ง ไป ที่ แ บ ง ค ้ ข ี ร ถ ไป อ ย ำ ง อ ำ ร ม ณ์ ต ี

CUT TO:

ประตู่ทางเข้าโรงเรียน - เข้า

ครูสองคน - ยืนรับไหว้นักเรียน ที่ผ่านประตูไป แ beng ค ้ ข ี จ ำ ก ร ย ำ น ไ ก ล ้ ถ ี ง ป ร ะ ต ู ล ง จ ุ ง ร ถ ไ ห ่ว ี ้ ร ถ ข ำ ำ ส ำ ว ย ง ำ ม (ส ำ ร ำ ง ำ พ ำ) แ ล ้ว จ ุ ง ร ถ ฝ ำ น ไป

ครูหนึ่ง

นายแ beng ค ้ ทำตัวเรียบร้อย มั่นใจที่น่ารักดีนะ

ครูสอง

ที่เรียบร้อยดีนะ เพราะได้รถใหม่ละสิ ... คันนี้ ใคร
ซื้อให้ พ่อหรือแม่?

แ beng ค ้

แม่ครับ

แ beng ค ้ จ ุ ง ร ถ ฝ ำ น คุ ร ุ ไป น ัก เ ร ี ย ำ น ค ำ n อ ื่น ๆ ท ำ ย อ ย เ ต ี น ฝ ำ น ป ะ ต ู เ ำ ข ำ ร ะ เ ร ี ย ำ n

CUT TO:

ไ กล ้ - ก ร ี ง ไฟ ฟ้า ร ะ เ ร ี ย ำ n เ ล ี ย ง ก ร ี ง ต ำ ง

ไ กล ม ำ ก - น ัก เ ร ี ย ำ n เ ต ี ร ี ย ม ต ำ ว ห ุ ย ุ ต เ ล ่ น ห ุ ย ุ ต ท ำ ง ำ n ไป เ ำ ข ำ แ ถ ำ w

ส ำ n ำ m ห ำ n ำ เ ส ำ ร ำ g - เ ำ ข ำ

SEQUENCE #07

แ ถ ำ w น ัก เ ร ี ย ำ n - ย ี ง ำ m ำ เ ร ี ย ำ r ำ o ่ ย ไ ก w ย ี n ก ี ำ ก ำ g อ ย ู่ แ ถ ำ w ห ำ n ำ แ beng ค ้ อ ย ู่ แ ถ ำ w ห ำ g (แ ถ ำ w ของ ป. 6) ย ี n ม อ ง ไ ก w ห ำ g อ อ ก ไป ไ ก l ้ เ ี n แ ถ ำ w ม.1 มี ส ำ m อ ำ i ก ำ b ข ำ n ุ n แ ล ะ น ัก เ ร ี ย ำ n อ ื่น ๆ ย ี n อ ย ู่

ก ำ n ของ ไ ก w - ก ำ g ก ำ g ข ำ t แ beng ค ้ เ ำ k ำ g ำ m ำ i แ ห ำ y ำ k ำ n ไ ก w ส ำ o ง ส ำ m ค ำ r ี g ไ ก w ร ำ ค ำ a ำ n เ ต ี n ห ล ำ b ไป ท ำ g อ ื่น แ beng ค ้ ก ี t ำ m เ ำ k ำ g ำ m ำ i ไป แ ห ำ y ำ o ่ k ำ

ส ำ m อ ำ i - เ ี n แ beng ค ้ แ ก ล ำ g เ ต ี k เ ต ี n เ ำ ข ำ ไป ป ะ r ำ t ต ำ w แ beng ค ้ จ ำ o ง ห ำ n ำ k ำ n ส ำ m อ ำ i ม อ ง ไ ก w แ ล ้ว ก ี m อ ง แ beng ค ้ เ ี g ห ำ m ป ะ r ำ m

ครูตอง - มองแบงค์ และ ส้มโอ ชี้นิ้วหมายหัว

แบงค์ - สบตา ครูตอง แล้วมอง ส้มโอ ทำท่าเหยยวน ล่าถอยไปเข้าแถวของตัวเอง ส้มโอ ก็ล่าถอยไปเข้าแถวของตัวเอง นักเรียนคนอื่น มองแบงค์แล้วส่ายหัว

ไกล - แถวนักเรียนทั้งหมด เสียงครูหนึ่ง พุดลำโพง อบรมนักเรียน

ใน. ห้องเรียน - เข้า

SEQUENCE #08

น้อยหน้า ส้มโอ ขนุน นั่งแถวหน้า มองเห็นแบงค์กับอัน นั่งคู่กัน อยู่แถวหลังสุด ครูหนึ่ง กำลังเขียนผังลำดับวงศ์ภคัชกรีย์ไทยสมัยสุโขทัย บนกระดานดำ และอธิบายไปด้วย

แบงค์ - ขว้างก้อนกระดาษ ไปที่ น้อยหน้า แต่พลาด ขว้างซ้ำอีก

อัน - ขำเรื่องครูแบงค์ ดูน้อยหน้า แล้วอมยิ้มพอใจ / แบงค์ ก้มลงหยิบ ก้นดินสอ ที่พื้นห้องขึ้นมา ขว้างไปถูกหลังของส้มโอ ส้มโอ หันมา ค่าแบงค์ในใจ / ขณะที่ ครูหนึ่ง หันไปเห็นตอน ส้มโอชี้มือค่าแบงค์

ครูหนึ่ง - หยุดอธิบาย มอง ส้มโอ ส้มโอ รู้ตัว หันหลังกลับ

ครูหนึ่ง

นี่ยัยส้มโอ เธอนะ ตั้งใจเรียนหน่อยสิ อุตส่าห์ให้มานั่งแถวหน้าแล้วนะ

ส้มโอ - ทำหน้างอ / แบงค์ - แอบทำหน้าเหยยวนกวนโมโห

DISSOLVE TO:

ใน. ห้องอาหาร - บ้านของแบงค์ - คำ

SEQUENCE #09

ห้องอาหาร ติดกับ ห้องนั่งเล่น มีเคาน์เตอร์คั้น แบงค์ นั่งเล่นเกมจากเครื่องที่แม่ซื้อมาให้ใหม่ กานดา กำลังจัดอาหารบนโต๊ะ

กานดา

(มองลูก แล้วส่ายหัว)

แบงค์ มากินข้าว

(มองไปที่ประตูเข้าบ้าน)

แบงค์ พ่อกลับมาแล้วนะ

แบงค์ - สนุกกับการเล่นเกม

ที่ประตู จำไพรัช เดินเข้าประตูมา แอบเห็นกานดาซ้อนหลัง อยู่ในครัว หยิบหมวกเอาไปวางที่
เคาน์เตอร์ แล้วทำท่าเดินย่อง มาโอบกอดกานดาข้างหลัง ทำปากหิวข้าว

ไพรัช

วันนี้เหนื่อยจัง โคชโสภณ ไปต่างประเทศ ธรรมดา
เค้าก็เลยเลือกผมให้ช่วยทำหน้าที่แทน สัปดาห์
หน้า เป็นรอบตัดเชือกซะด้วยสิ

กานดา

(หยุด เขามือแคะมือของสามี)
นี่คุณ ฉันยังไม่ได้อาบน้ำเลย

ไพรัช

(มองซ้ายขวา)
แล้วนี่ ลูกกลับบ้านแล้วรึยัง?

กานดา

โน้นไง
(ยื่นหน้าไปเรียก)
แบงค์ หยุดเล่นได้แล้วลูก ไปอาบน้ำ จะได้มากิน
ข้าวพร้อมกัน

จำไพรัช - **TRACKING** สายหัวเหนื่อยหน่าย ผละจากภรรยา เดินไปหาแบงค์ เห็นแบงค์กำลัง
เล่นเกม อย่างเมามัน มันเล่นเกมฟุตบอลพรีเมียร์ลีก ไพรัช เดินไปที่โต๊ะข้างเคาน์เตอร์ มองเห็น
จดหมายเปิดผนึกในซองสีขาว

หน้าซอง - ระบุชื่อผู้รับ ผู้ปกครอง ค.ช.ธานี มณีสวรรค์

ไพรัช เปิดซอง คลั่งจดหมายออกอ่าน สักครู สี่หน้าโมโหขึ้นมาทันที วางจดหมายบนของ แล้วผละไป
หาแบงค์

ไพรัช

แบงค์ แม่เรียก ไม่ได้ยิน หูจะแตกริงไฟ้า ไช้

แบงค์ เอาลำโพงหูฟังออกจากหู หันมามองพ่อ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไพรัชโมโหหนัก เดินเข้าไป
ตบหลังลูก

ไพรัช

เอาอีกแล้ว
(เพียะ)
เล่นอีกแล้ว การบ้านไม่ทำ
(เพียะ)
หนังสือไม่อ่าน ... บอกให้ไปอาบน้ำ ไป

จำไพรัชโมโหมาก กระจกสายไฟที่ต่อพ่วงกับเครื่องเล่นเกม แล้วโยนไปทางอื่น ขณะที่แบงค์ ทำหน้า
ตกใจ มองพ่ออย่างไม่เข้าใจ แบงค์ เดินหลบไปที่ระเบียงหลังบ้าน

กานดา - มองลูกด้วยความสงสาร ที่ถูกพ่อตี

ระเบียงหลังบ้าน - INTO FRAME แบงค์ เดินหน้าเศร้า มานั่งเหม่อลอยอยู่คนเดียว เสียใจ

โต๊ะอาหาร - จำไพรัช กับ กานดา นั่งกินอาหารกันสองคน

ไพรัช

แบงค์ มากินข้าวเดี๋ยวนี้

กานดา

ปล่อยลูกชกพัก เดี่ยวเค้าก็มากินเองแหละ ฉันว่า
คุณทำกับลูกเกินไป

ไพรัช

กินอะไรกัน ก็แค่อยากให้มีเงินทำไอ้เกมบ้าๆ นั้น
ชะบ้าง มันจะได้เหมือนเด็กคนอื่นเค้า
(กลืนข้าวลงคอ)

โรงเรียนก็มีหนังสือเตือนมาแล้ว เค้าต้องสอบซ่อม
ตั้งสามวิชา คุณรู้ไหม

กานดา

อ้อ

ไพรัช

รู้แล้ว จะให้ฉันทำยังไง ไหนเธอลองบอกมาสิ
(ยกมือป้อง)

ไม่ต้องบอกเลยนะว่า จะซื้อของโน่นนี่นั่นให้นะ แค่
เธอคนเดียว ของใช้ของเล่นก็จะเต็มบ้านอยู่แล้ว
แล้วก็เครื่องเล่นเกมนั่นด้วย ไม่น่าไปซื้อให้มันเลย
พับผ้าสิ ตามใจไม่เข้าเรื่อง และจักรยำนั่นด้วย
หมกไปที่หมั่นละนั่น นิดินะ ที่ไม่ซื้อมอไซค์ถวายมัน
ไปด้วย

กานดา

(ค้อน)

นี่คุณ ไม่ต้องมาพูดประชด ฉันรู้หรือก่อนว่าทำ
อะไรลงไป เรามีลูกคนเดียวนะ

ไพรัช

ก็เพราะคนเดียวนี้แหละ เธอถึงได้ตามใจมันจนเสีย
ผู้เสียคน

กานดา

นี่เราพูดเรื่องลูกที่ไร ต้องทะเลาะกันทุกที เรามา
พูดกันดีๆ ซักครั้งจะได้ไหมมีคุณ น่าจะหาอะไรดีๆ
ให้ลูกบ้าง

ระเมียงบ้าน - แวงค์ (ต่อเนื่อง)

กานดา (O.S.)

เดี๋ยวนี้คุณนะ ห้างลูกมากขึ้นทุกวัน งานที่สโมสร
ฟุตบอลตำรวจนะ คุณก็รับมาเท่าที่จำเป็นไม่ได้
เหวอ เขาเวลามาคูแลลูกบ้าง คุณไม่สังเกตเหวอ
แวงค์ เค้าก็มีส่วนเหมือนคุณ ก็ฟุตบอลไง ลูกชอบ
บอลก็ดีแล้ว ดีกว่าไปติดยา

ไพรัช (O.S.)

(เปิดออก)

กานดา เธอพูดก็ถูกนะ ฉันคงต้องทำอะไรสักอย่าง
แล้วละ เพื่อให้ลูกห่างจากจอสี่เหลี่ยมนี้ให้ได้

DISSOLVE TO:

สนามฟุตบอลโรงเรียน - กลางวัน

SEQUENCE #10

แบงค์ อุ้มลูกฟุตบอล ลงมาที่สนาม อันตามมาติดๆ เพื่อนสี่ห้าคน มองลูกฟุตบอลที่ แบงค์ อุ้มผ่าน
ไป แล้วเดินตามแบงค์ไปที่สนาม แบงค์ เตะบอลให้เพื่อนดู สองสามครั้ง

ม้าหิน - สัมโอ ขนุน แอน อัน โหม นั่งชุมนุมคุยกันอยู่ b.g. - แบงค์ เตะบอลเล่นกันกับ
เพื่อนๆ

แบงค์ - ใช้เท้าเตะบอล สายตามองไปที่กลุ่มผู้หญิงที่ม้าหิน

ม้าหิน - ต่อเนื่อง ลูกฟุตบอล กระเด็นมาถูกขอบโต๊ะหินจนโยกโครงเครง สัมโอตกใจ อุทานคำคำ
มองซ้ายขวา ขนุน สะกิดแขน สัมโอ แล้วชี้ไปที่แบงค์

สัมโอ

(โกรธ ลูกขึ้น)

เอาอีกแล้วเหอไอ้แบงค์ มันวนหาเรื่องกูแท้ๆ

อัน - เขี่ยลูกบอลเบาๆ ส่งให้แบงค์ มองหน้าแบงค์ แสดงสีหน้าเห็นใจพวกผู้หญิง

แบงค์ - หัวเราะขบใจ

ม้าหิน - สัมโอ (ต่อเนื่อง) กำลังจะเดินไปหาเรื่องแบงค์ แต่ก็สะดุด

น้อยหน้า (O.C.)

สัมโอ ขนุน

ม้าหิน - สัมโอ (ต่อเนื่อง) หันไปมอง น้อยหน้า แล้วนั่งลง น้อยหน้า เดินเข้าไปหา

เท้าขวาน้อยหน้า - เขี่ยบ ไอโฟน หนี้อยหน้าหยุด ก็มมองดู

ขนุน

อู๋ย! ไอโฟน ของใครงะ

อัน

น้อยหน้า โชคดีวะ เก็บเอาได้เลย

น้อยหน้า ก้มลง หยิบ ไอโฟน ขึ้นมาถือไว้ในมือ มองมันนิ่งสักครู่

FLASHBACK TO - ใน. บ้าน - กลางคืน

ปอง เพ็ญ ไกว น้อยหน้า นั่งล้อมวงกินข้าว

เพ็ญ

ถึงเราจะจนไม่มีจะกิน แต่เราก็ไม่ยากจนความ
ซื่อสัตย์นะลูก จำไว้ อะไรที่ไม่ใช่ของของเรา ต้อง
เอาไปคืนเจ้าของ

BACK TO - น้อยหน้า (ต่อเนื่อง) กอดูข้อมูลที่หน้าจอ

ON SCREEN - จอภาพไอโฟน ปรากฏ รูป และชื่อเจ้าของ แวงค์

BACK TO - น้อยหน้า เดินตรงไปหาแวงค์ แวงค์ เมียงตัวมารับลูกบอล เกือบชน
น้อยหน้า

แวงค์

หลบไปดิ มาขวางทำไม

น้อยหน้า - ยื่นไอโฟนในมือ ส่งให้แวงค์ แวงค์ เขามือลูบค้ำที่กระเป๋าของตัวเอง มองไอโฟนที่
มือของน้อยหน้า

น้อยหน้า

ของเธอ ไซ้หรือเปล่า?

แวงค์ - คว่าเขามันมาอย่างรวดเร็ว ใส่กระเป๋า แล้ววิ่งไล่ฟุตบอลต่อ

น้อยหน้า - มองแวงค์ ถอนหายใจ เดินกลับไปหาเพื่อน

DISSOLVE TO:

นอก. บ้านของนางเพ็ญ - เข้า

SEQUENCE #11

น้อยหน้า - กำลังพวงจักรยาน ให้ ค.ช.โกว ขึ้นชั้นท้าย เสร็จแล้ว เตรียมจะออกเดิน เพ็ญ ตะโกนเรียก น้อยหน้าหยุดรถหันไปมอง

เพ็ญ (O.C.)

น้อยหน้า เตี้ยวก่อน

เพ็ญ ลงมาจากบรรไดบ้าน เอาถุงหิ้วข้าวต้มมัดคล้องที่แฮนค์รถ

เพ็ญ

เอานี้ เอาไปฝากครูต้อยด้วย

น้อยหน้า

อะไรล่ะ น้ำ

เพ็ญ

ข้าวต้มมัด

DISSOLVE TO:

ได้ร่มไม้ใหญ่ - เทียงวัน

ไกล - ร่มไม้ใหญ่ ไม่ห่างจากสนามเล่นฟุตบอล น้อยหน้า ส้มโอ ขนุน ค.ช.โกว เดินหิ้วกล่องข้าว ไปนั่งที่ใต้ร่มไม้ใหญ่ แกะกล่องข้าวออกมา

น้อยหน้า แจกข้าวต้มมัด ให้ส้มโอ ขนุน ค.ช.โกว คนละซีก (ข้าวต้มมี 2 มัด 4 ซีก)

ไกล

(ยื่นมือ)

เค้าเอาสองอัน

ส้มโอ ส่งมัดข้าวต้มของตัวเอง จะให้ ค.ช.โกว

น้อยหน้า

ไม่ได้นะ ไกว พวกพี่ก็ได้กินคนละอัน ถ้าเราไม่รู้จักแบ่งของให้คนอื่น วันข้างหน้า คนอื่นก็จะไม่แบ่งให้เรา เข้าใจไหม

ค.ช.โกว พยักหน้า

ส้มโอ อมยิ้มชื่นชม น้อยหน้า

ส้มโอ

(หยิบขึ้นปดาส่งให้ ค.ช.โกว)

นี่ไง พี่ให้

ค.ช.โกว - ยิ้ม ผงกหัว รับเอามา

กลุ่มเด็กนั่งกินอาหารกัน

ค.ช.โกว - กินข้าวไป มองไปที่กลางสนาม เห็นไกลๆ แบนค์ อั้น และเพื่อนๆ กำลังเล่นบด

ค.ช.โกว ทำเสียงอ้อๆ ชี้ไปที่สนาม

ขนุน

อยากจะไปเล่นกะเขาเหรอ ประเดี้ยวเขาก็แกดั่ง
เอาอีกหอรอก เล่นให้ห่างๆ พวกนั้นไ้ไ้นะ พวกเด็ก
ไม่ดี

ครูตั๋อย (O.C.)

ว่าไ้ กินอิมกันหมดแล้วเหรอ

ANGLE ON - กลุ่มเด็ก หันมามองครูตั๋อย ครูตั๋อย เดินหิ้วตระกร้าผลส้ม ไปที่กลุ่มเด็ก แล้ว
นั่งยองๆ ส่งตระกร้าให้ น้อยหน้า

ครูตั๋อย

(ยื่นตระกร้า)

เอาไปแบ่งกัน คนละลูก ให้ครบทุกคน แล้วอย่าลืม
ให้เหลือส้มอยู่ในตระกร้าลูกหนึ่งด้วย

น้อยหน้า - ไ้หว้ แล้วรับตระกร้า

น้อยหน้า

ขอบคุณค่ะ

ครูตั๋อยลุกเดินจากไป น้อยหน้า ก็มองส้มในตระกร้า

ตระกร้า - มีส้ม 4 ผล

น้อยหน้า - ทำหน้าง มองเพื่อนๆ แล้วมองไปที่ครูต้อย / ซึ่งกำลังเดินจากไป

ส้มโอ ขนุน ยักไหล่ เลิกคิด

ส้มโอ

ส้มถูกรุก คนสี่คน แจกคนละลูกก็หมดแล้ว แล้วจะ
ให้เหลือส้มในตระกร้าอีก ครูเค้าคิดได้ไงวะเนี่ย

ขนุน มือบึ้งปาก อมยิ้ม / ค.ช.โกว ชะเง้อมองส้มในตระกร้า ทำปากขมขมบิบ (อยากกิน)

ตระกร้า - ส้ม 4 ผล มือ ของ น้อยหน้า ส้มโอ ขนุน ยื่นลงมาหยิบ พร้อมกัน แต่ มือของ
ค.ช.โกว ยื่นมาบึ้ง ห้ามไว้

ค.ช.โกว - แย่งเอาตระกร้าส้มไป แล้วหยิบส้มให้ ส้มโอ ขนุน และ น้อยหน้า เหลือส้มในตระกร้า
หนึ่งผล / ค.ช.โกว ถือตระกร้า หมุนตัวหันหลัง แยกออกจากกลุ่ม ชูตระกร้าที่มีส้มหนึ่งผลขึ้น ร้องดี
ใจ ก็มองส้มในตระกร้า

ตระกร้า - ส้ม 1 ผล มือของ ค.ช.โกว หยิบเอาไป / วางตระกร้า ปอกเปลือกส้ม เอาส้มเข้า
ปาก

น้อยหน้า ส้มโอ ขนุน มองหน้ากัน แล้วก็หัวเราะ ซึ่หน้ากัน (ไม่รู้ว่ามีใครโง่ หรือ ฉลาดกว่า ค.ช.โกว)

DISSOLVE TO:

สนามฟุตบอล - ต่อเนื่อง

SEQUENCE #12

แบงค์ - โบกมือ ให้เพื่อนส่งบอลให้ / เท้า รับลูกบอลไว้ / ไบหน้า สอดสายหางตา มองไปที่
กลุ่มของน้อยหน้า ที่ได้เริ่มไม่ใหญ่

อั้น - มอง แบงค์ ทำหน้าสงสัย เพื่อนๆ ที่อยู่ด้านหลัง ก็สงสัยเช่นกัน (ว่าแบงค์ คิดจะทำอะไร)

แบงค์ - (ต่อเนื่อง) ยิ้มในใจ / เท้า เชียบอล ออกไป / เท้าของ อั้น เตะรับบอล เมาๆ ส่ง
ออกไป (ให้แบงค์)

แบงค์ (O.C.)

ไอ้อั้น มึงรับ แล้วส่งให้กู

ได้ร่วมไม้ใหญ่ - ต่อเนื่อง

น้อยหน้า ส้มโอ ชนุน กำลังเก็บกล่องข้าว ด.ช.โกว กำลังเคี้ยวส้ม ลูกบอล ลอยมาตกลงกลางวง
กล่องข้าวกระเด็น พวกเด็ก ๆ ตกใจ กระเียบถอย / ส้มโอ หันขวับ ไปทางแบงค์

ส้มโอ - โกรธ ลูกขึ้น เดินไปสองสามก้าว ชี้น้ำตา

ส้มโอ

เฮ้ย! ไม่เห็นรีไรวะ ว่าคนนั่งกินข้าวตรงนี้

แบงค์

บอลมันมีลูกกะตาชะที่ไหนเล่า ฮะ ฮะ ฮะ ถ้าไม่
อยากโดน ก็ไปนั่งกินที่อื่นสิ

ส้มโอ

ไอ้แบงค์ ไอ้ควาย นี่มันหาเรื่องกันชัดๆ นี่หว่า

อัน วิ่งมาเก็บลูกบอลเอาไป ส้มโอ พาลไปถึง อัน

ส้มโอ

มึงช่วย ไอ้อัน

อัน - หยุดหันมามอง กางมือออก ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น ไม่รับผิดชอบ (แบงค์ เป็นคนทำ ไม่ใช่เขา)
แล้วก็ทิ้งบอลลงพื้น เตะลูกบอลออกไปให้เพื่อน

น้อยหน้า เดินมาข้างหลัง ส้มโอ รังแซนส้มโอไว้

FLASHBACK TO - นอก. บ้านของแบงค์ - คำ

POV - น้อยหน้า จากกำแพงรั้วบ้านที่คั่นกลางระหว่างบ้านของ น้อยหน้า และบ้านของแบงค์
เสียง จำไพรัช ต่ำซุ่มชู ลูกเมีย

ไพรัช (V.O.)

ไอ้แบงค์ ไอ้ลูกไม่รักดี จะไล่หัวไปไหนก็ไปเลยนะ
เออ มึงช่วย ขอบเข้าข้างมันคืนัก เคี้ยวเถอะมึง

แบงค์ - อารมณ์ไม่ดี เดินออกจากบ้าน แมว ยืนขวางทาง ก้มลง จับแมว โยนออกไปนอกรั้ว

END OF FLASHBACK

น้อยหน้า

(มองแบงค์ ดากแซนลัมโอไป)

ไปหอะ

ถนนหน้าอาคาร - รถเก็บขยะของเทศบาล วิ่งผ่านมาอย่างช้าๆ หยุดให้ น้อยหน้า ลัมโอ
ขนุน เดินผ่านหน้ารถไป

CUT TO:

ระเบียงอาคารเรียน - กลางวัน

ที่ระเบียงหน้าห้องเรียนที่อยู่ริมสุดของอาคาร น้อยหน้า ลัมโอ เดินใกล้ประตูห้อง **เสียง** ตึง ตึง ของ
ลูกบอล กระแทบพื้นระเบียง อยู่ข้างหลัง

ANGLE ON - น้อยหน้า ลัมโอ ขนุน หันหลังมามอง ไม่สนใจ หันหลังกลับ เดินต่อไปเกือบ
ถึงประตูเข้าห้อง

แบงค์ - กำลังเกาะลูกบอล มาทางเดียวกับ น้อยหน้า

น้อยหน้า - ลูกบอล ลอยกระแทกหลัง กระเด็นตกอาคารไป น้อยหน้า ลัมโอ ขนุน หยุดเดิน
หันหลังไป เจอแบงค์ กำลังเดินตรงเข้ามา ลัมโอ เข้ามาขวางทางไว้ ทั้งสองเผชิญหน้ากัน แบงค์
ขยับตัวจะหลีกไปซ้าย-ขวา แต่ลัมโอก็ขวางไว้ แบงค์ รู้สึกหงุดหงิด ชะเง้อมองที่ราวระเบียง

อัน - วิ่งขึ้นบันไดไป เห็น แบงค์ เผชิญหน้ากับพวกผู้หญิง อัน เริ่มไม่สบายใจ ค่อยๆ เดินเข้า
ไป

น้อยหน้า

รู้ไหมว่าทำอะไรลงไป

แบงค์

หลีกไป

ลัมโอ

ขอโทษ น้อยหน้า เดียวนี้

แบงค์

(พูดขี้ขวน)

ขอโทษอาไร ก็ไม่รู้จักหลบเองนี่หว่า มันก็โดนนะซี

น้อยหน้า

ทำเค้าเจ็บแล้ว ยังไม่ขอโทษ นิสัยไม่ดี

ส้มโอ

ไอ้แวงค์ มึงยังไม่สำนึกอีก ไอ้ควาย มึงไม่รู้หรอก
ว่า บนอาคารเรียนเค้าห้ามเล่นบอล โน่น สนาม
โน่น ที่ของมึง ถ้ามึงอยากลองดี มาชกกะกูชกตั้ง
ใหม่ กูไม่กลัวมึงหรอก

แวงค์

(ทำสีหน้าไม่สบายใจ)

บอกว่าให้หลีกเลี่ยงไป

อัน เดิน เข้าไปยืนเยื้องใกล้ๆ แวงค์ แวงค์ ถอยห่างออกจาก ส้มโอสองก้าว พุดกับอัน

แวงค์

มันหลบไปทางไหนวะ นั่นมันของพ่อ ให้ตอวัน
เกิดกู เห็นเป่า มันหลบไปทางไหน ไอ้อัน มึงไปดู
ให้กูหน่อย

อัน เดินเลี่ยง ส้มโอ ไปที่ราวระเบียง ยืนคอกูข้างล่าง / แวงค์ เดินแหวกฝูงกลาง ระวัง น้อยหน้า
ส้มโอ ไปเกาะที่ราวระเบียง คู่กับอัน ชะเง้อคอ กูข้างล่าง

ส้มโอ

สมน้ำหน้า หายซะได้ก็ดี

(ยกมือไหว้)

เจ้าประคูน! ให้มันหายไปจากโลกนี้ไปเลย จะได้
แกลังคนอื่นไม่ได้

แวงค์

ชิบหาย พ่อฆ่ากูแน่เลย คราวนี้ ทำไงดีวะ

อัน ผละจาก แวงค์ นำหน้ากึ่งเดินกึ่งวิ่ง ถอยกลับไปทางบันไดที่ขึ้นมา แวงค์ ตามไป / ส้มโอ กับ
ขนุน หัวเราะเยาะตามหลัง

ที่ประตูห้อง ครูแฉิว กำลังหยิบหนังสือ 3 เล่ม ออกมาจากห้อง อั้นกับแบงค์ ขนครูแฉิว จนหนังสือ
หลุดจากมือ หนังสือหล่นกระจายพื้น อั้นกับแบงค์ ช่วยครูเก็บหนังสือ

ครูแฉิว

จะรีบไปไหนกันห่า ไม่รู้จักดูหน้าดูหลัง

อั้น

(ก้มเก็บหนังสือให้ครู)

ผมขอโทษครับครู ผมมองไม่เห็นจริงๆ ขอโทษครับ

ครูแฉิว

(รับหนังสือมากอดไว้ในอก)

เดี๋ยวก่อน อย่าเพิ่งไป ยืนให้ตรงๆ ทั้งสองคนนั้น
แหละ รู้ไหมว่ามันผิดที่มาชนครู นายแบงค์ ครูยังไม่
ได้ยินคำขอโทษจากปากเธอเลย

แบงค์

(ก้มหน้า ทำตาดอกแฉก)

ขอโทษครับ

ครูแฉิว

ดี ทำผิดต้องรู้จักขอโทษ อย่างน้อยโทษที่จะได้เบา
ลง หรืออาจไม่มีคนเอาโทษก็ได้ แล้วขอบคุณล่ะ
เคยพูดมั้งไหม ...

แบงค์ กระสับกระส่าย มองไปตรงที่ลูกบอลตก / อั้น ทำหน้าเหย

อั้น

ขอบคุณครับ

ครูแฉิว

ขอบคุณอะไรครู ห่า นายอั้น ครูยังไม่ได้อะไรเธอ
เลยนะ

อั้น

ก็ครูบอกให้ผมพูดนี่ครับ

ครูแฉ้ว

ครูหมายความว่า ถ้ามีคนอื่นให้สิ่งของ ให้ทาง ให้โอกาส เราจึงจะขอบคุณเค้า เสีย! เธอเนี่ยะ ไม่เข้าใจวัฒนธรรมผู้ดีเค้าซะมั้งเลย
(มอง แบนค์)
แล้วนายแบนค์ล่ะ เธอจะว่ายังไง

แบนค์

ขอบคุณครับ
(กระสับกระส่ายหนักขึ้น)

ครูแฉ้ว

ฉันจะไม่พูดมากหรือกนะ คำขอโทษ เค้าไม่ได้มีไว้สำหรับให้คนแก๊ตัว ส่วนคำขอบคุณ เนี่ย เป็นมนต์เสน่ห์ให้คนรัก คนเมตตา ใครได้ยินก็อยากคบ เป็นเพื่อนด้วย เธอ สองคน ก็ควรจะหัดใช้มันบ่อยๆ เข้าใจไหม

(หยุด)

เอาละทีนี้ เธอสองคน นี่ทีนะ ที่พวกเธอมาชวนครูแฉ้ว ครูพละที่ใจดีที่สุดในโรงเรียนนี้ นี่ถ้าเป็นครูต้อยล่ะก็ เธอจะโดนหนักกว่านี้

(หยุด)

รู้ไหม ว่าทำไมเธอต้องขอบคุณครูแฉ้ว ครูพละที่ใจดีที่สุดในโรงเรียน ถ้าไม่รู้ ครูจะบอกให้เอาบุญ ก็เพราะครูแฉ้วจะยกโทษให้เธอสองคนนะซี

อัน แบนค์ มองหน้ากัน แบบไม่แน่ใจ

ครูแฉ้ว

(ต่อเนือง)

ยัง ... ยังไม่ขอบคุณอีก

แบนค์

ขอบคุณครับ

อัน

ขอบคุณครับบบ

แแบงค์ กับ อั้น โต้กันนับครูแฉ้ว แล้วกึ่งเดินกึ่งวิ่ง ลงไปข้างล่าง ครูแฉ้ว สายหัว มองตามไป

ถนนหน้าอาคารเรียน - แแบงค์ อั้น กึ่งวิ่งกึ่งเดิน ไปที่บริเวณพงหญ้า b.g. - รถเก็บขยะ
ของเทศบาล ออกจากประตูโรงเรียน

ที่บริเวณพงหญ้า - แแบงค์ กับ อั้น ช่วยกันค้นหาลูกฟุตบอล

แแบงค์

ทำให้เจอนะเว้ย ไม่งั้นกูตายแน่

(หยุด)

มันหายไปไหนวะ มันน่าจะหล่นตรงนี้นี่

อั้น

ถ้าเรามาเร็วกว่านี้ อาจหาเจอก็ได้ มึงจะ ไม่น่าไป
ชนครูแฉ้วเสีย เห็นมีะ เลยถูกเทศน์ตั้งนาน

แแบงค์

เฮอน่า รีบๆ หาเข้าเหอะ

(หยุด)

ไอ้อั้น ถ้ามันหายไปจริงๆ มันจะกลับมาหากูรีเปล่า
วะ?

อั้น

มึงจะบ้าไรเง บอดมันมีลูกกระต๊าะที่ไหนเล่า จะได้
กลับมาหาเจ้าของได้

แแบงค์ หยุดมองหน้า อั้น ไม่พอใจ แล้วค้นหาต่อไป

DISSOLVE TO:

ม้าหินกลางสนาม - เย็น

SEQUENCE #13

แแบงค์ นั่งบนพนักพิงหลังของเก้าอี้ม้าหิน เขามือท้าวคาง มองเหม่อมองไปที่บริเวณพงหญ้า ซ้ำๆ มี
จักรยานคู่กายจอดอยู่ นักเรียนคนอื่นๆ พวกกันทยอยกลับบ้านเดินบ้าง จักรยานบ้าง

อั้น เดินมา ปลอดภัย แแบงค์

อัน

กลับเหอะแบงค์ เราค้นหาตั้งสองรอบแล้วก็ไม่เจอ

แบงค์

ไออัน มึงช่วยกุหาอีกรอบจะได้ไหมวะ ถ้าปล่อยถึงวันจันทร์ บอดกูกี้หายพอดี

อัน

กูก็ไม่รู้จะช่วยมึงยังไง ถ้ามันเป็นของมึงจริง ประเดี๋ยวมันก็กลับมาหาตัวเองแหละ

แบงค์

ก็ไหนมึงบอกว่า บอดมันไม่มีตูกกะตา แล้วมันจะกลับมาหากูได้ไง

อัน

เฮอ กูผิดเองแหละ เอาจี้ มึงลองถาม น้อยหน้า กะ สัมโศคุชิ สองคนนั้น อาจจะมีกูก็ได้ ตอนที่มันหล่นลงไป

(หยุด)

กูต้องกลับบ้านแล้ว แม่มารออยู่นั่น

แบงค์

อืม!

ผ่านไป 30 นาที

น้อยหน้า จูงจักรยาน เดินคุยกันมากับ สัมโศ ค.ช.โกว เดินตามหลัง ผ่านหน้าแบงค์ไป

แบงค์ - มองตาม กำลังตัดสินใจว่า จะขอร้อง น้อยหน้าดีหรือไม่

แบงค์

ช่วยหาบอดหน่อย

น้อยหน้า

(หยุดเดิน มองแบงค์)

อะไรนะ?

แบงค์

ก็ ... เอ้อ ... เธอรู้ เธอสองคน ก็รู้ว่า บอลมัน
หล่นไปทางไหน

ส้มโอ

ได้แบงค์ นี่ยังจะมาหาเรื่องอีกใช่ไหม?

แบงค์ รีบลงจาก แก้อี๋ม้าหิน รู้สึกเป็นกังวล ลงมายืนสงบเสงี่ยม ที่พื้นดิน มองซ้ายขวา ไม่มีใครอยู่
บริเวณนั้นเลย

แบงค์

เปล่าหาเรื่อง แต่จะให้ช่วย

ส้มโอ

ช่วยอะไร ตอนนั้น กูอยากจะให้มึงช่วยแทบตาย
มึงก็ไม่สน คิดจะช่วยกูสักนิด ก็ไม่มี แต่พอตัวเอง
เดือดร้อนจะให้คนอื่นช่วย ใครเค้าจะไปช่วยมึง

แบงค์

ตอนนั้น จะให้ช่วยอะไรเล่า ก็ไม่เห็นบอกนี่

ส้มโอ

ก็ ช่วยไปให้ไกลๆ ตีนกูไง ฮ่า ฮ่า ฮ่า

น้อยหน้า สะกิด แชน ส้มโอ

น้อยหน้า

พอแล้ว ส้มโอ เราไปกันเถอะ

ส้มโอ

มีงมีแต่สมอง แต่ไม่มีปัญญา ที่แกลึงคนอื่น ทำ
เป็นฉลาด นิสัยแยๆ อย่างมีง ใครเขาจะไปคบ
ปล่อยให้มันหาคนเดียวของมันไป

POV - แวงค์ น้อยหน้า สบตาแวงค์ ก่อน จูงจักรยานไปพร้อมกับ ส้มโอ

แวงค์

น้อยหน้า เธอจะไม่ช่วยจริงๆ เหรอ

ไกล - น้อยหน้า โสนน้อย ด.ช.ไกล ไปด้วยกัน / แวงค์ คอดก คว่ากระเป่า คว่าจักรยาน จูงไป
อีกทาง

DISSOLVE TO:

SUPPERIMPOST : สับดาห์ต่อมา

สะพานสระน้ำหลังบ้าน - บ้านของแวงค์ - คำ

SEQUENCE #14

บนสะพาน ท้องฟ้าสีน้ำเงิน มีเสียงงานรื่นเริงแทรกเข้ามา

แวงค์ - นั่งบนพื้นสะพาน เหม่อมองน้ำในสระ อยู่คนเดียว ท่ามกลางเสียงพูดทะเลาะกันของ
พ่อกับแม่

กานดา (O.S.)

เห็นมีะ เพราะคุณคนเดียว ที่ทำให้ลูกเป็นแบบนี้
ลูกกลายเป็นเด็กซึมเศร้าไปแล้ว คุณรู้อ่างไหม

ไพรัช (O.S.)

เธอจะมาโทษฉันคนเดียวไม่ได้ เธอก็มีส่วนด้วย ที่
ตามใจลูกจนเคยตัว นี้ ... เฮาอีกแล้ว ออย่ามายั่ว
โมโหกันหน่อยได้ไหม่ ฉันก็ทำทุกอย่างตามที่เธอ
บอกแล้ว ไม่เห็นเหรอ ก่อนหน้านี้สองสามวันนี่
เค้าคู่วงเริงขึ้น

กานดา (O.S.)

คุณอย่ามาพูดเอาดีใส่ตัว หยุคไปเลยนะ ถ้าถูกเป็น
เด็กเราริงจริง ก็ไม่ใช่เป็นแบบนี้ ... เอ๊ะ รู้ว่า ลูก
เราติดยา คุณคูชิ ลูกเราติดยารึเปล่า โห่ ลูกแม่

ไพรัช (O.S.)

(เพดออก)

นี่ๆ เธอ อย่าเพิ่งไปหน่อยเดยনা ฉันเคยจับเด็กพี
ยามาเยอะแล้ว เด็กติดยาไม่ใช่อาการอย่างนี้
หรือก ...

FLASHBACK TO - ใน. ตู้เก็บของมีค่า - บ้านของแวงค์ - คำ

ในตู้ มีถ้วยรางวัล โล่ โปประกาศ เหรียญรางวัล - จ่าไพรัช หยิบลูกฟุตบอล ยื่นให้ แวงค์

C.U. - ลายเซ็นต์ นักเตะแชมป์โลก

แวงค์

(เงยหน้าจากลูกบอล)

โอ้โฮ พ่อได้มันมาอย่างไร มันเจ๋งไปเลยพ่อ

ไพรัช

นี่คือสิ่งที่พ่อภูมิใจ มันมีอันเดียวในโลก ที่พ่อจะให้
เป็นของขวัญวันเกิดลูก

แวงค์ - ยิ้มดีใจ กอดพ่อพร้อมกับลูกบอล

ไพรัช

(ต่อเนือง)

รักษามันไว้ให้ดีนะ มันคือหัวใจของพ่อเลยละ

แวงค์

(ยิ้มดีใจ กอดพ่อ พร้อมกับลูกบอล)

ขอบคุณครับ ผมรักพ่อ

BACK TO - แวงค์ บนพื้นสะพาน (ต่อเนือง)

FLASHBACK TO - ระเบียงอาคารเรียน - กลางวัน (ซ้ำจากเดิม)

น้อยหน้า - ลูกบอล ลอยกระทกหลัง กระเด็นตกอาคารไป

ส้มโอ

ขอโทษ น้อยหน้า เดี่ยวนี้

CUT:

ครูแฉิว

ทำผิดต้องรู้จักขอโทษ อย่างน้อยโทษที่จะได้เบาลง
หรืออาจไม่มีคนเอาโทษก็ได้-

CUT:

แวงค์

(พูดขี้ขวน)

ขอโทษอะไร ก็ไม่รู้จักหลบเองนี่หว่า-

CUT:

โรงเรียน - ม้าหินกลางสนาม - เย็น

ส้มโอ

มึงมีแต่สมอง แต่ไม่มีปัญญา ที่แก้งคนอื่น ทำ
เป็นฉลาด นิสัยแยๆ อย่างมึง ใครเขาจะไปคบ

POV - น้อยหน้า แวงค์ สบตาน้อยหน้า ขณะที่น้อยหน้าจูงจักรยาน จะไปกับ ส้มโอ

แวงค์

น้อยหน้า เธอจะไม่ช่วยจริงๆ เหรอ
เราขอโทษ ขอโทษนะ ที่ทำไม่ดีกะเธอ

BACK TO - แวงค์ นั่งบนก้อนหิน กอดเข้าหน้าเศร้า (ต่อเนื่อง)

ไพรัช (O.S.)

ลูกหายไปไหน คุณไปตามดูลูกสิ ... ว่ามันไปอยู่
ไหน แวงค์ แวงค์ อยู่ในห้องหรือเปล่าลูก

กานดา (O.S.)

คอมพิวเตอร์ก็ไม่ได้เปิด ค่าหายไปไหนแล้ว โธ่!
ลูกแม่ แแบงค์ อย่างเพิ่งคิดสั้นนะลูก

POV - น้อยหน้า

เห็นด้านหลังของแบงค์ นั่งกอดเขานิ่งอยู่กับที่

น้อยหน้า (O.C.)

ไฉ เนี่ย ไซ้ของเธอรีเปล่า

แบงค์ หันหลังกลับมา ค่อยๆ แปลงอารมณ์จากเศร้า เป็นความประหลาดใจ

REVERS - แแบงค์

น้อยหน้า มีไม้ค้ำยันที่รักแร้ขวา ยื่นลูกบอลในมือ ส่งค้ำไว้ แแบงค์ ลูกเดิน ไปหาน้อยหน้า

POV - น้อยหน้า

แบงค์ มองหน้า น้อยหน้า มองลูกบอล รับผิดชอบต่อไว้ในมือ แล้วมองหน้าน้อยหน้าอีกครั้ง
ใบหน้าของแบงค์ ยิ้มกับตัวเอง ตีใจ

แบงค์

เธอได้มันมาอย่างไร?

DISSOLVE TO:

นอก. บ้านของนางเพ็ญ - กลางคืน

SEQUENCE #15

ฝนตกหนักกะทันหัน พัดแลบ พัดร้อง สายฝนเริ่มโปรยปรายไปทั่วบริเวณ บนราวตากผ้า มีรองเท้า
ผ้าใบคู่หนึ่ง อยู่บนราว

ใน. บ้านของนางเพ็ญ - ห้องนอน - ต่อเนื่อง

น้อยหน้า กำลังจะหลับ ลืมตาโพล่ง CUT TO - รองเท้าผ้าใบ เปียกฝน CUT TO -
น้อยหน้า ปิดผ้าห่มออกจากตัว รีบลุกขึ้น คว่ำไฟฉาย เดินไปที่ประตูบ้าน มองซ้าย-ขวา หาว่ม เห็น
แผ่นกระดาษลางวางอยู่ คว่ำเอามา มือขวาที่ถือไฟฉาย ผลักประตูออกไป

นอก. บ้านของนางเพ็ญ - ต่อเนื่อง

f.g. - ราวตากผ้า รองเท้าชุ่มฝน b.g. - น้อยหน้า มือซ้ายจับแผ่นกระดาษ เทียบบนหัว มือขวาถือไฟฉาย เดินฝ่าสายฝน ส่องไฟฉายมาที่ราวผ้า มาถึง รู้สึกผิดหวัง เห็นรองเท้าเปียกชุ่มน้ำ ดึงเส้ล้กครู่ แบ่งมือขวาที่ถือไฟฉาย ไปคว้ารองเท้า แต่ ได้ยินเสียง

เครื่อง! เครื่อง!

หยุดฟัง วางรองเท้าไว้ที่เดิม ส่องไฟฉาย ไปที่โรงเก็บวัสดุรีไซเคิล เสียงคังข้างอีก น้อยหน้าเดินส่องไฟฉาย ตรงไปที่โรงเก็บวัสดุ

น้อยหน้า - TRACKING ส่องไฟฉาย สาดสายไปมา ค้นหาซ้้าๆ พันมุ่มที่ติดกับชายคา เห็นด้านหลังของชโมย เป็นเด็กผู้ชาย วัยสิบขวบ เลื้อยไม้ไต้ใส่ กำลังส่องไฟ รื้อค้นหาของ ในตะเข่งใบใหญ่ เด็กหัวชโมย หันหน้ามาปะทะกับแสงไฟฉายของน้อยหน้า เด็กตกใจ รีบคว้าเอาลูกบอล วิ่งหลบหายไปนสายฝนและความมืด น้อยหน้าวิ่งตามไป

ทางซอยแคบ - ต่อเนื่อง

INTO FRAME - เห็นด้านหลังของเด็กชโมย ชุมลูกบอลวิ่งหลบเข้ามามุ่มไป น้อยหน้าวิ่งตามไป - เหยียบร่องน้ำท้้งคู๋ น้ำกระเด็น

อีกมุ่มหนึ่งของทางซอยแคบ เด็กชโมย วิ่งไปชนเศษแผ่นไม้แบบก่อสรวง ที่ขวางทางอยู่ จนมันเขยื้อน พลิกกลับด้าน และกระเด็นไปขวางทาง เด็กหัวชโมย หกล้ม นอนกึ่งอยู่กกลางทาง ไฟฉายหลุดไปทางหนึ่ง ลูกบอลกระเด็นไปอยู่ข้างทางข้างหน้า เด็กเห็นแสงไฟส่องตามหลังมาใกล้ รีบลุกขึ้น คว้าไฟฉาย วิ่งหนีไปตัวเปล่า

ECU - ตะปูลายแหลม ที่ตอกติดกับแผ่นไม้ โฉล้กระทบแสงไฟ น้อยหน้าวิ่ง เหยียบ ตะปูลเต็มเท้า น้อยหน้า ล้มกึ่ง ไฟฉายตกกระเด็นอยู่ข้างตัว รู้สึกเจ็บที่เท้า มองเห็นลูกกลมๆ วางอยู่ข้างทาง คลานไปคว้าไฟฉาย ส่องไปที่ลูกบอล และส่องดูที่ฝ่าเท้า เลือคไหลโซกปนกับสายฝน น้อยหน้ากัดฟันทนเจ็บ นึกถึงค้บอกเล่าของน้ำเพ็ญ

FLASHBACK TO - นอก. โรงเก็บวัสดุรีไซเคิล - เย็น

REALITY SHOT - POV - เด็กหัวชโมย เห็นนางเพ็ญ กำลังแยกวัสดุที่ท้้าย รถบรรทุก หยิบลูกบอลขึ้นมา พิจารณาดู แล้วเก็บเอาใส่ ตะเข่งใบใหญ่ นางเพ็ญ สบตาบกับเด็กหัวชโมย ที่มาแอบดู

เพ็ญ (V.O.)

น้ำไปเจอมันที่กองขยะของเทศบาล น้ำเห็นว่ามัน
ยังใหม่อยู่ ก็เลยเก็บเอาไว้ เผื่อจะหาเจ้าของเจอ

เด็กหัวขโมย หลบหน้าไปทางอื่น

BACK TO - น้อยหน้า พุงตุ้วลุกขึ้น ฝนเริ่มซา เดินเขย่งไปที่ลูกบอล

DISSOLVE TO:

สะพานสระน้ำหลังบ้าน - บ้านของแวงค์ - คำ

SEQUENCE #16

ANGLE ON - แวงค์ / น้อยหน้า

แวงค์ ยืนอุ้มลูกบอล มองหน้า น้อยหน้า ซึ่งอยู่ในสภาพมีไม้ค้ำยัน ผ้าพันแผลที่เท้า

น้อยหน้า

เธอได้ลูกบอลของเธอแล้ว จัง เราลืบก่อนนะ

น้อยหน้า หันหลังกลับ เดินไปสองก้าว หยุดเมื่อได้ยินเสียงแวงค์พูด

แวงค์ (O.C.)

ขอบคุณ

POV - แวงค์

น้อยหน้า หันหน้ามามองแวงค์อีกครั้ง รู้สึกแปลกใจ

แวงค์

เราขอโทษ ที่ทำไม่ดีกับเธอ ขอขอบคุณนะ ที่เธอให้
โอกาสเราอีกครั้ง

น้อยหน้า แอบยิ้มดีใจ ขณะที่ พลุไฟจากงานเทศกาลถูกจุดขึ้น กระจายเต็มท้องฟ้า สวยงาม

น้อยหน้า หมุนตัวกลับไป ที่ แวงค์ อีกครั้ง ทั้งแวงค์ และ น้อยหน้า แหงนหน้ามองดูพลุ บนท้องฟ้า

FADE OUT.

THE END